

Zemřel Jan Skácel: Muž, který miloval svůj národ a za jeho zájmy šel se bít

Protiproud.cz

Redakce Protiproud připomíná dramatický život velkého „neznámého bojovníka“ za skutečnou svobodu našeho národa a státu

Dne 17. listopadu 2018 zemřel ve svých 84 letech Mgr. Jan Skácel. Politický vězeň, signatář Manifestu D.O.S.T., dlouholetý předseda Vlastenecké fronty a zakladatel Národního sjednocení. Jedna z vůdčích osobností odporu proti našemu vstupu do Evropské unie působící v rámci občanského sdružení Občané proti EU. Jan Skácel byl do dnešních dnů předsedou Českého hnutí za národní jednotu.

Je více než symbolické, že tento velký vlastenec zemřel právě v den pro náš národ a stát mimořádně významný. Protinacistická demonstrace, při níž byl smrtelně zraněn Jan Opletal a po jeho pohřbu bylo 17. listopadu 1939 popraveno devět studentských vůdců, zavřeny české vysoké školy a 1.200 studentů odvečeno do koncentračních táborů, se již u nás málo připomíná.

Zato výročí studentské demonstrace o padesát let později, které se stalo záminkou k listopadovému převratu z roku 1989, si v Praze již zcela privatizovala mediální a politická havlistická Kavárna. Dnes jej pravidelně zneužívá jako nástroj k pokusům o puč proti výsledkům voleb, v nichž pravidelně prohrává. Jan Skácel byl jedním z těch, kterého tato Pátá kolona bruselské aristokracie živelně nenáviděla - právě proto, že on naopak svůj národ a stát tolik miloval.

Není proto zbytečné, že 17. listopad je v kalendáři zapsán jako „Den boje za svobodu a demokracii“ - o něž v posledních desetiletích svádějí skuteční demokraté s levičáckými médii a jejich bojůvkami nerovné souboje. A je příznačné, že tento den si budeme od letoška připomínat i v souvislosti se smrtí Jana Skácela. Tento výjimečný, ač širší veřejnosti možná ne příliš známý muž,

patřil totiž k těm nemnoha politikům, pro které národní věc a suverenita našeho státu nebyla jen zástěrkou k mocenským ambicím. Jan Skácel se stále ostřejšího boje za skutečnou svobodu do posledních chvil aktivně účastnil a naplňoval ho celým svým životem.

Pestrý a dramatický život

Narodil se 13. září 1934 v Pardubicích, v podnikatelské rodině, která byla aktivně činná v Národně demokratické straně. Jeho maminka vstoupila v roce 1945 na doporučení bývalého živnostenského tajemníka Františka Přeučila do Československé strany národně socialistické. V roce 1947 se stala členkou představenstva ČSNS a za tuto stranu zasedala i v Ústřední radě žen. V roce 1950 byla proto zatčena a spolu s Janovým nevlastním otcem odsouzena k dvaceti pěti letům žaláře, jeho otčím k jedenácti. Oba byli propuštěni až při amnestii presidenta Antonína Novotného v roce 1960.

Jan Skácel nejprve pracoval jako účetní, posléze, v rámci „akce 77.000“, byl takzvaně převeden do výroby. Pracoval v Tesle Pardubice jako pomocný dělník. Následně byl přesunut na Důl Čs. armády do Karviné, kde se v roce 1953 zúčastnil stávky - za což byl poprvé čtyři měsíce vězněn.

Po propuštění se vrátil do Pardubic, absolvoval základní vojenskou službu, po které odešel do Prahy, kde byl v roce 1961 opět zatčen a odsouzen ke dvěma letům vězení za podvracení republiky. Po propuštění pracoval v různých dělnických profesích. V roce 1968 dokončil střední školu a vstoupil do Československé strany socialistické. V roce 1976 úspěšně absolvoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy.

Polistopadový bojovník

Do roku 1989 pracoval jako právník u Pražské stavební obnovy. V roce 1990 se stal poslancem Národního výboru hl. města Prahy (dnešního magistrátu hl. m. Prahy) a spoluzakládal Národně sociální stranu, kde zastával funkci generálního sekretáře. V roce 1992 aktivně organizoval kampaň za zachování Československé republiky a stal se členem Národně demokratické strany, ze které v roce 1998 odešel. V roce 1999 se stává mluvčím Vlastenecké fronty a v letech 2000 až 2001 jejím předsedou.

Před referendem o vstupu ČR do EU v červnu 2003 se stal jedním ze zakládajících členů sdružení Občané proti EU, které sdružovalo představitele euroskeptických stran a spolků, jež se proti obrovské přesile pokoušeli vést kampaň proti vstupu do bruselského vězení národů. Psal články a prohlášení na vlastenecké servery, neboť o publikaci v oficiálních médiích, pochopitelně nemohlo být ani řeči. Podílel se na vzniku Manifestu „Občané proti EU“, kde vysvětloval dramatická rizika vyplývající z našeho přistoupení k EU. Po patnácti letech nelze než konstatovat, že všechna jím vyslovená varování (včetně migrační invaze a zničení tradičních hodnot křesťanské Evropy) se naplnila takřka do puntíku.

Jan Skácel na Hovorech na pravici.

Od roku 2001 připravoval Jan Skácel na půdě Vlastenecké fronty projekt politické strany Národní sjednocení. V roce 2002 tuto stranu na ustavujícím sněmu v severočeských Zákupcích skutečně založil a stal se jejím předsedou. V roce 2005 však odchází a vstupuje do Českého hnutí za národní jednotu a stává se jeho místopředsedou.

V listopadu 2007 podepisuje Manifest D.O.S.T. a podílí se na manifestacích a dalších veřejných akcích za obnovu státní suverenity, proti diktátu EU a za zachování tradičních hodnot pořádaných Akcí D.O.S.T. až do dnešních dnů. Od roku 2008 se stává místopředsedou Národní strany. Jako dlouholetý bojovník za české národní zájmy byl v srpnu 2005 zvolen volebním lídrem Národní strany ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu v roce 2006. Byl též předsedou Českého hnutí za národní jednotu.

Nezapomenutelný

Jak Skácel se prostě neúnavně pokoušel prosazovat národní a státní zájem naší země, ačkoli si byl vědom, že proti obrovské převaze mocných médií a téměř bez jakékoli finanční podpory má jen malé šance. Rytířkost, s níž čelil zdánlivě marnému boji, by někdo mohl pokládat za donkichotství. Dnes ale vidíme, že myšlenky, kterým obětoval vlastně celý svůj život – jak v režimu předchozím, tak v době popřevratové – začínají široce znít stále větší částí společnosti.

Měl silné sociální cítění a svým ideovým zaměřením patřil k národním konzervativcům. Od médií hlavního proudu si proto samozřejmě vysloužil obvyklé

nálepky jako extrémista a dokonce fašista. Přitom za svůj politický vzor vždy považoval Karla Kramáře a jeho rozvážnou pronárodní politiku.

Mimořádně vzdělaný člověk, kterému nikdy nešlo o kariéru, zanechal v současném dění výraznou stopu. Jeho přátelé a spolupracovníci na něj vždy budou vzpomínat jako na muže velké inspirace.

Jan Skácel hovoří na jedné z bezpočtu akcí - demonstrace před maďarskou ambasádou na podporu Viktora Orbána 28. 9. 2015 (dosud nezveřejněné video):